

Withyou

จดหมายข่าว สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ
ปี พ.ศ. 2555 ฉบับที่ 2

UN High Commissioner for Refugees (UNHCR)
Bangkok Office newsletter, 2012 Volume 2

รอยยิ้มจากบังกลาเทศ
Smiles from Bangladesh

สารจากผู้แทนข้าหลวงใหญ่ฯ ประจำภูมิภาค เรียน ผู้สนับสนุนยูเอ็นเอชซีอาร์

ผมรู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ได้ทราบว่ายูเอ็นเอชซีอาร์ได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากชาวไทยมาเป็นเวลาเกือบ 4 ปีที่เราได้เริ่มการระดมทุนในประเทศ การทำงานเพื่อผู้ลี้ภัยเป็นงานที่ซับซ้อน ต้องการความเข้าใจและยิ่งไปกว่านั้น เลี้ยงชีวิตเนื่องจากพื้นที่การทำงานมักจะใกล้กับพื้นที่ขัดแย้ง และความรุนแรง อย่างไรก็ตาม ยังเทียบไม่ได้กับความทุ่มเทที่ผู้ลี้ภัยได้รับ และผลก็ให้พวกเขาต้องหนีออกจากบ้านเรือนบุคคลอันเป็นที่รักเพื่อรักษาชีวิตของพวกเขา การสนับสนุนจากท่านจึงมีค่า มีความหมายต่อผู้ลี้ภัย และยูเอ็นเอชซีอาร์ ช่วยให้พวกเราให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยได้ทันทั่วทั้งที่ และเพียงพอ

ประเทศไทย ถือเป็นจุดเริ่มต้นการทำงานของผมกับยูเอ็นเอชซีอาร์เมื่อ 23 ปีที่แล้วในฐานะเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายประจำศูนย์ผู้อพยพ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา เพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทยที่เกิดจากวิกฤติในอินโดจีน การทำงานในครั้งนั้นทำให้ผมตระหนักว่าการหาทางออกที่ถาวรให้แก่ผู้ลี้ภัยต้องใช้เวลา แต่ก็เป็นไปได้ ในช่วงเวลานั้นเราได้ทำงานร่วมกับรัฐบาลไทยในการส่งผู้ลี้ภัยกว่า 1 ล้านคนในประเทศไทยเดินทางกลับบ้านอย่างปลอดภัย และสมัครใจ

จุดเริ่มต้นในวันนั้นได้พาผมไปออกเดินทางทำงานเพื่อผู้พลัดถิ่นในอีกหลายประเทศ อาทิ เคนยา โครเอเชีย ไลบีเรีย คีร์กีซสถาน อิรัก ศรีลังกา จอร์แดน บอสเนีย และเซอร์เบียโกเวนา เลบานอน และแซมเบีย การทำงานรอบโลกของผมกลับมาสมบูรณ์อีกครั้งเมื่อผมได้กลับมายังประเทศไทยในปี พ.ศ. 2553 เพื่อดำรงตำแหน่งผู้แทนข้าหลวงใหญ่ฯ ประจำประเทศไทย และเข้ารับตำแหน่งล่าสุดในปีนี้ในฐานะผู้แทนข้าหลวงใหญ่ฯ ประจำภูมิภาค

James Lynch, UNHCR Regional Representative and Regional Co-ordinator for South East Asia, thanks the Thai people for their unwavering support to refugees over the last four years since UNHCR started raising funds in this country. Mr. Lynch started his career with UNHCR in 1989 in Pak Chong District in Nakorn Ratchisima Province, at a time when the agency was helping one million refugees go home after the Indochinese

นายเจมส์ ลินช์ มอบสูติบัตรจำนวน 435 ฉบับแก่ผู้พลัดถิ่นภายในประเทศชาวมุสลิม ซึ่งเป็นชนเผ่ามกิดานาเนา บนเกาะมินดาเนา ประเทศฟิลิปปินส์
Mr. James Lynch hands over one of the 435 Birth Certificates to Muslim internally displaced people belonging to Maguindanaoan tribe in Mindanao, Philippines.

การได้มีโอกาสทำงานเพื่อผู้ลี้ภัยในประเทศไทยอีกครั้ง ทำให้ผมได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ผู้ลี้ภัยไปจากเมื่อ 23 ปีที่แล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงคือ ความกล้าหาญ และการพึ่งพาตนเองของผู้ลี้ภัย ที่ไม่เคยยอมแพ้ต่อโชคชะตา และพร้อมที่จะสร้างชีวิตใหม่เพื่อครอบครัว และอนาคตที่ดีขึ้น

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้สนับสนุนของยูเอ็นเอชซีอาร์จะยืนหยัดร่วมกับผู้ลี้ภัย เพื่อช่วยเหลือให้พวกเขากลับมาเข้มแข็ง และฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ จนกว่าจะถึงวันที่พวกเขาได้พบการแก้ปัญหาที่ถาวร ขอขอบคุณอีกครั้งในน้ำใจของท่านที่มีต่อผู้ลี้ภัย

ด้วยความเคารพ

James Lynch

เจมส์ ลินช์

ผู้แทนข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติประจำภูมิภาค
และผู้ประสานงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

crisis. Mr. Lynch went on to serve refugees and UNHCR in South, Central and West Asia, as well as Africa and Europe. Now, 23 years later, he is back in Thailand as Regional Representative and Regional Co-ordinator for South East Asia, after first serving as UNHCR Representative in Thailand. Decades may have passed, but the courage of refugees is imprinted in his head and his heart.

ยูเอ็นเอชซีอาร์มอบเงิน 6 ล้านบาทสนับสนุนโครงการสอนภาษาไทยในค่ายผู้ลี้ภัย UNHCR Supports Six Million Baht for Thai Language Lessons in Refugee Camps

นายเจมส์ ลินช์ ผู้แทนข้าหลวงใหญ่ฯ ประจำภูมิภาค และ ดร. ศศิธรา พิชัยชาญณรงค์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ลงนามความร่วมมือด้านการศึกษากัน โดยยูเอ็นเอชซีอาร์สนับสนุนงบประมาณจำนวน 6,000,000 บาท แก่สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อดำเนินโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ในค่ายผู้ลี้ภัย 3 จังหวัด เพื่อผู้ลี้ภัยสามารถนำความรู้ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

Mr. James Lynch, UNHCR Regional Representative signed an agreement with Dr. Sasithara Pichaichannarong, Permanent Secretary, Ministry of Education to provide 6,000,000 Baht in funding support for the Office of Non-Formal and Informal Education within the Thai Ministry of Education. The ministry will provide Thai language training in refugee camps in three provinces to help refugees communicate in daily life.

ยูเอ็นเอชซีอาร์และกระทรวงศึกษาธิการ ลงนามร่วมมือส่งเสริมความรู้ในค่ายผู้ลี้ภัย
UNHCR and Ministry of Education join hands to promote education in refugee camps.

สถานการณ์ฉุกเฉินในประเทศมาลี Mali Crisis

การต่อสู้รุนแรงระหว่างรัฐบาลกลางและกลุ่มตوارเร็กในประเทศมาลี ส่งผลให้ผู้คนกว่า 80,000 คนต้องลี้ภัยทันที โดยที่ผู้ลี้ภัยยังคงเดินทางอย่างต่อเนื่องประมาณ 2,000 คนต่อวันเพื่อหาที่ปลอดภัยในประเทศไนเจอร์ บูร์กินาฟาโซ และ มอริเตเนีย พวกเขาอยู่อย่างยากลำบากในพื้นที่ที่พื้กพิงชั่วคราวเนื่องจากสภาพอากาศที่รุนแรง ร้อนมากในตอนกลางวันและหนาวจัดในเวลากลางคืน รวมทั้งการขาดแคลนอาหารและน้ำดื่มที่สะอาด นอกเหนือจากนั้นผู้ลี้ภัยบางคนทนทุกข์ทรมานจากโรคมะเลเรีย ท้องร่วง และโรคติดต่อต่างๆ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมที่โหดร้ายเช่นนี้

ยูเอ็นเอชซีอาร์ได้เข้าช่วยเหลือผู้ลี้ภัยอย่างเร่งด่วนโดยทำงานใกล้ชิดกับรัฐบาลต่างๆ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพาผู้ลี้ภัยออกจากพื้นที่อันตราย ขณะเดียวกันได้แจกจ่าย อาหาร อุปกรณ์ยุงชีพและที่พื้กพิงชั่วคราวเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยเป็นการเบื้องต้นแล้ว

ผู้ลี้ภัยชาวมาลีถือถังน้ำที่ได้รับจากยูเอ็นเอชซีอาร์
A Malian old woman holds a bucket provided by UNHCR.

Fierce fighting between Malian government forces and Tuareg rebels has so far forced more than 80,000 Malians to flee across the borders in the hope of finding safety in Niger, Burkina Faso and Mauritania. On average 2,000 new refugees arrive daily. Refugees are facing life in makeshift shelters exposed to extreme heat by day and cold by night with a dire shortage of clean water. Some refugees are suffering from malaria, diarrhea and contagious diseases in this hostile environment. UNHCR is already on the ground working with the governments to help move refugees away from dangerous border areas as well as provides shelters, food and non-food items and survival kits to refugees.

เหตุการณ์ไฟไหม้ที่ค่ายอุ้มเปี้ยม จ.ตาก Fire in Umpium Camp, Tak Province

ในวันที่ 23 ก.พ. 2555 ได้เกิดเหตุการณ์ไฟไหม้ที่ค่ายอุ้มเปี้ยม จ.ตาก ผู้ลี้ภัยกว่า 4,400 คนได้รับผลกระทบและบ้านผู้ลี้ภัยประมาณ 810 หลังคาเรือนเสียหาย โชคดีที่ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ ยูเอ็นเอชซีอาร์เดินทางเข้าสำรวจพื้นที่ทันที ด้วยเงินบริจาคของท่านทำให้เรามีงบประมาณให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน เราได้แจกจ่ายผืนผ้าพลาสติกจำนวน 1,050 ผืน เพื่อให้ผู้ลี้ภัยที่บ้านถูกไฟไหม้ใช้พื้กพิงชั่วคราวและชุดสุขอนามัยของใช้จำเป็นสำหรับผู้หญิง จำนวน 1,080 ชุด

On 23 February 2012, a fire broke out in Umpium refugee camp, burning down or damaging over 810 shelters and affecting over 4,400 people living in the camp. Fortunately, no one was killed or injured. UNHCR has been working closely with the local authorities and other organisations to provide relief items to camp residents affected by the fire. So far, UNHCR has provided 1,050 plastic sheets to the affected camp residents and 1,080 sets of sanitary kits for girls and women.

ยูเอ็นเอชซีอาร์แจกจ่ายผืนผ้าพลาสติกแก่ผู้ลี้ภัยที่ไร้ที่อยู่เนื่องจากที่พักถูกไฟไหม้
UNHCR distributes plastic sheets to assist camp residents affected by the fire.

ผู้ลี้ภัยในบังกลาเทศ

Refugees in Bangladesh

© UNHCR/S.Bhukittikul

แม่และเด็กผู้ลี้ภัยกำลังเดินทางไปยังบ่อน้ำในค่ายผู้ลี้ภัยคูตูปาลอง ประเทศบังกลาเทศ A refugee mother and her daughter on the way to pump water in Kutupalong camp, Bangladesh

เรื่องโดย สุชาดา ภุกิตติกุล ผู้ช่วยฝ่ายระดมทุน Story by Suchada Bhukittikul, Private Sector Fundraising Associate

เสียงคลื่นกระทบฝั่งคือเสียงแรกที่เราได้สัมผัสเมื่อมาถึงเมืองค็อกซ์ บาซาร์ ประเทศบังกลาเทศ น้อยคนนักที่จะรู้ว่าเมืองประมงที่มีชายหาดยาวที่สุดในโลกแห่งนี้ มีผู้ลี้ภัยชาวมุสลิมที่ลี้ภัยจากตอนเหนือของรัฐยะไข่ ประเทศพม่า หรือที่ทราบในนาม ชาวโรฮิงยา อยู่ถึงกว่า 30,000 คน พวกเขาได้ลี้ภัยตั้งแต่ปี 2535 เนื่องจากถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรงและหวาดกลัวการประหัตประหารจากความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์ รวมถึงการไม่ได้รับสัญชาติพม่า จึงส่งผลให้พวกเขาเป็นบุคคลไร้สัญชาติทันที ประเทศบังกลาเทศได้ให้ที่พักพิงพวกเขาที่ค่ายผู้ลี้ภัยเพียง 2 แห่ง ในเมืองค็อกซ์ บาซาร์ คือ ค่ายนายาพารา และค่ายคูตูปาลอง

ประเทศบังกลาเทศมีชายแดนด้านตะวันออกเฉียงใต้ติดกับประเทศพม่าและนับถือศาสนาอิสลามเหมือนกัน ทำให้ผู้ลี้ภัยเข้ามาอาศัยอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยในประเทศนี้กว่า 20 ปีแล้ว พวกเขาไม่มีเจตนาที่จะสร้างความเดือดร้อน พวกเขาเพียงแต่ต้องการความปลอดภัย และสิทธิในฐานะความเป็นมนุษย์ และการยอมรับจากสังคมโลก

“เราไม่สามารถเรียกต้นไม้ต้นไหนที่เราปลูกได้ว่าเป็นของเรา เพราะเราไม่มีแผ่นดินเป็นของตนเอง” นูรุล อาราม เกษตรกร วัย 40 ปีกล่าวทั้งน้ำตา

ขณะที่พวกเขายังกลับบ้านไม่ได้ในเร็ววันนี้ ยูเอ็นเอชซีอาร์พยายามอย่างหนักที่จะหาทางออกที่ยั่งยืน โดยทำงานร่วมกับรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความคุ้มครองทางกฎหมาย สนับสนุนด้านอาหารและสาธารณสุขไปทุกที่ รวมถึงการให้การศึกษา สร้างที่พักพิงและการอบรมวิชาชีพ เพื่อวันหนึ่งผู้ลี้ภัยสามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

นอกจากนี้ ยูเอ็นเอชซีอาร์ยังได้ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยอีกกว่า 200,000 คนที่ไม่ได้รับการลงทะเบียนและสนับสนุนโครงการต่างๆ ในการช่วยเหลือชุมชนที่ให้การดูแลกลุ่มนี้อีกด้วย

Many of nearly 30,000 Muslims from Myanmar living in two camps near Cox’s Bazar in southeastern Bangladesh have been languishing there since they fled their homeland, northern Rakhine State, in the early 1990s. Others were born in the camp and know no other life. The UN refugee agency supports the government in providing the refugees in Nayapara and Kutupalong camps a place to live, food, water, medical care, education and skills training to prepare them for whatever their future may hold. UNHCR has made tremendous strides in improving conditions inside the camp in the last few years, and works with other humanitarian agencies who are helping the estimated 200,000 undocumented Muslims from northern Rakhine State who live outside the official camps, while we seek a lasting solution for all of them. We also have fund projects to help the Bangladeshi communities near the camps.

การศึกษา School and Education

เด็กน้อยมีความสุขเมื่อได้ไปเรียนหนังสือ
Education brings smile to a little kid.

“พวกหนูคือใจที่มีโรงเรียน ได้เรียนหนังสือ พวกหนูอยากเรียนสูงๆ อยากมีความรู้ ช่วยพ่อแม่” กลุ่มเด็กผู้ลี้ภัยกล่าว นี่คือการเสียดสีจากเด็กผู้ลี้ภัยที่เรียกร้องการศึกษาที่เขาไม่เคยได้รับ เนื่องจากรัฐบาลอนุญาตให้พวกเขามีโอกาสได้รับการศึกษาถึงแค่ชั้นประถม 5 โดยยูเอ็นเอชซีอาร์สนับสนุนการสร้างโรงเรียนและจัดการเรียนการสอนผ่านมูลนิธิส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน ในปีนี้หนึ่งในจุดมุ่งหมายของยูเอ็นเอชซีอาร์คือช่วยเหลือให้เด็กผู้ลี้ภัยได้มีสิทธิสอบรับหนังสือรับรองการจบชั้นประถมเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้พวกเขาสามารถได้เรียนสูงขึ้นไปถึงขั้นมัธยมศึกษา

Refugee children are allowed to go to school only up to Grade Five in the camps, and crave further education. UNHCR supports education through its implementing partner Save the Children. This year, UNHCR aims to have refugee children permitted to take the national Primary School test so they could be eligible for secondary education.

ภายในห้องเรียน
The atmosphere inside the classroom.

สร้างที่พักพิง Constructing Shelters

“ถึงเราจะไม่เหลืออะไร เรายังมีบ้านหลังนี้” โรซิดา บีกุม คุณแม่วัย 32 ปี หัวหน้าครอบครัวของแม่และของลูก 5 คน กล่าว

บีกุมจำนวนที่เธอได้รับบ้านหลังใหม่ได้ว่านั่นคือทุกอย่างในชีวิตของเธอและครอบครัว ในปี 2549 ยูเอ็นเอชซีอาร์ได้รับอนุญาตให้พัฒนาสภาพที่อยู่อาศัยของผู้ลี้ภัย ซึ่งยูเอ็นเอชซีอาร์ได้ใช้วัสดุที่คงทนและเพิ่มพื้นที่ภายในบ้านมุงหลังคาด้วยเหล็กแทนผ้าพลาสติกและไม่ไผ่ ทำให้ผู้ลี้ภัยมีความสุขอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และเมื่อสิ้นปี 2554 ที่ผ่านมา ยูเอ็นเอชซีอาร์สามารถสร้างบ้านหลังใหม่ให้กับผู้ลี้ภัยทุกคนซึ่งเกิดขึ้นได้จากการสนับสนุนของผู้บริจาค

บ้านหลังเก่า Old shelter.

UNHCR started rebuilding refugee's shelters in the camps six years ago and replaced all of them by the end of 2011. The new homes are more spacious, allowing a certain degree of privacy, particularly for girls and women. They also give better ventilation, which helps to improve hygiene and health.

ครอบครัวผู้ลี้ภัยหน้าบ้านหลังใหม่
A refugee family with their new shelter.

การอบรมวิชาชีพ Livelihood Training

“หนูได้เรียนคอมพิวเตอร์ หนูตั้งใจที่ได้มีความสามารถติดตัว จะได้ช่วยแม่ส่งตัวเองเรียนสูงๆ”
กรุชิดา บีกุม อายุ 16 ปี กล่าว

การฝึกอบรมอาชีพเป็นหนึ่งในโครงการที่ยูเอ็นเอชซีอาร์สนับสนุนให้ผู้ลี้ภัยได้เรียนรู้ทักษะที่หลากหลาย เช่น การเย็บผ้า การทำธนาสามล้อ การทำเฟอร์นิเจอร์ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ การซ่อมเครื่องยนต์ เกษตรกรรม การทำยาสีฟันและสบู่ และทักษะอื่นๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้

© UNHCR/S.Bhukittikul

กรุชิดา บีกุม ชื่นภูมิใจกับใบประกาศนียบัตรวิชาคอมพิวเตอร์
Krushida Begum proudly presents her certificate from the computer class.

© UNHCR/M.Suryono

UNHCR gives refugees the skills they need -- sewing, computer literacy, kitchen gardening, producing toothpowder, soap-making – to increase their self-reliance until the day their long-term future becomes clearer.

ผู้ลี้ภัยผลิตสบู่ขายเพื่อรายได้เล็กๆ น้อยๆ
Vulnerable refugee women may receive small income by producing washing soaps in the camps.

ปฏิบัติการฉุกเฉินในชุมชนใต้ กับความกล้าหาญของเจ้าหน้าที่ไทยที่ทำงาน เพื่อคุ้มครองผู้ลี้ภัยชาวชุมชน

จากการทำงานให้ความคุ้มครองผู้ลี้ภัยในเมืองที่เงียบสงบ คุณกัณวีร์ สืบแสง เจ้าหน้าที่ฝ่ายความคุ้มครอง ยูเอ็นเอชซีอาร์สำนักงานภาคสนาม จ.แม่ฮ่องสอน อาสาไปทำงานช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในพื้นที่ที่มีการสู้รบกันตลอดเวลาที่ประเทศชุมชนใต้ เรามีโอกาสได้สัมผัสกับความเป็นมาของเหตุการณ์ความรุนแรงในประเทศชุมชนใต้ และเหตุผลที่คุณกัณวีร์ตัดสินใจเข้าร่วมปฏิบัติการในครั้งนี้

คุณกัณวีร์ สืบแสง เจ้าหน้าที่ฝ่ายความคุ้มครอง ยูเอ็นเอชซีอาร์
Mr. Kannavee Suebsang, Assistant Protection Officer of UNHCR.

ยูเอ็นเอชซีอาร์: ช่วยเล่าเหตุการณ์ที่เราฟังได้ไหมคะ

คุณกัณวีร์: “ตอนนั้นได้รับข้อมูลให้ไป ชุมชนใต้ ภายใน 72 ชม. แต่ส่วนตัวแล้วรู้จักประเทศชุมชนใต้ในทีวีเมื่อวันที่ 9 ก.ค. 2554 ว่าเป็นประเทศล่าสุดที่ได้รับเอกราช แก่นั้น พอไปอยู่ ที่นั่นมีเสียงระเบิดดังให้ได้ยินเรื่อยๆ ผู้ลี้ภัยเดินทางเข้ามาตลอดเวลา ยูเอ็นเอชซีอาร์ได้สร้างศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เมืองฮิดา เพื่อดูแลผู้ลี้ภัยที่หนีเข้ามา”
คุณกัณวีร์ยังกล่าวถึงความจำเป็นมาต่ออีกว่า “ผู้ลี้ภัยกลุ่มนี้เป็นชาวเผ่ามูเบียอาศัยอยู่ที่เมืองโคโดฟานใต้ โคนับไล่ลงมาเรื่อยๆ ทำให้ต้องหนีมาทางตอนใต้ของชุมชน”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: อะไรคือที่มาของความขัดแย้งในชุมชน

คุณกัณวีร์: “การอยู่ผิดที่ผิดทางในสายตาของรัฐบาลทำให้ผู้ลี้ภัยชาวเผ่ามูเบียหลายคนหนีคน ต้องอพยพจากบ้านของตนเองในเมืองโคโดฟานใต้ ประเทศชุมชนใต้ เนื่องจากรัฐบาลชุมชนใต้ต้องการได้พื้นที่คืน...เราทำงานกัน 6 คนดูแลผู้ลี้ภัยประมาณ 20,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ถึง 10,000 คน หน้าที่ของเราคือต้องพาผู้ลี้ภัยมาอยู่ในพื้นที่ที่ปลอดภัย เพราะถ้าเกิดอะไรขึ้นกับผู้ลี้ภัยใครจะรับผิดชอบ”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: ตำแหน่งของคุณกัณวีร์ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมปฏิบัติการในชุมชนนี้ได้อย่างไรคะ

คุณกัณวีร์: “ตำแหน่งเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายคุ้มครอง อยู่ที่สำนักงาน จ.แม่ฮ่องสอน หน้าที่หลักๆ ก็คือการให้ความคุ้มครอง ประสานงานกับทางการไทย เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ลี้ภัยชาวพม่า คำว่า “ปกป้อง” คือการทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองกับผู้ลี้ภัยเข้ามาและไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในบ้านของตนเอง ซึ่งการทำงานในชุมชนใต้ก็ใช้หลักการเดียวกัน”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: ทั้งๆ ที่เป็นพื้นที่อันตราย แล้วอะไรเป็นเหตุผลที่ทำให้คุณกัณวีร์ตัดสินใจไปชุมชนคะ

คุณกัณวีร์: “เพราะเป็นสิ่งที่ฝัน ทำให้คนๆ หนึ่งถึงตัดสินใจไปทำงานในที่ๆ อันตรายและทรูกันดาร ทุกๆ คนคงมีความฝัน งานนี้ก็เป็นงานที่ผมฝัน เป็นสิ่งหนึ่งที่คาดหวังไว้จะรับ ว่าจะมาทำงานดูแลสิทธิมนุษยชนของผู้ลี้ภัยตามหลักสากลระหว่างประเทศ เป็นงานที่ท้าทายและคิดว่าทุกคนที่ ยูเอ็นเอชซีอาร์คงอยากจะไป ผมอยากจะไปทำงานจริงๆ แบบที่เขาเรียกว่า เรียด โอเปอร์เรชั่น คือที่ๆ ยังไม่มีการจัดการอะไรทั้งสิ้น เราต้องไปเริ่มตั้งแต่ศูนย์ หน้าที่ของเราคือการดูแลความเป็นอยู่ของผู้ลี้ภัย ลงทะเบียนและให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: ความแตกต่างระหว่างการทำงานที่แม่ฮ่องสอนกับที่ชุมชนคืออะไร

คุณกัณวีร์: “ผู้ลี้ภัยที่นี่แตกต่างจากที่แม่ฮ่องสอนทุกอย่าง คือเขาค่อนข้างจะลำบากทุกอย่างคือความฉุกเฉิน พื้นที่ที่เราจะเปิดยิงกันห่างจากที่พวกเขาอยู่ประมาณ 15 กม. อาหารก็แจกเดือนละครั้งเนื่องจากค่าขนส่งที่สูงกว่าค่าอาหารถึง 3 เท่า แต่ผู้ลี้ภัยก็เข้มแข็งมาก บางคนเป็นหมอ เป็นพยาบาล มีทีมการจัดการช่วยเหลือกันเองอย่างเป็นระบบ ผมทำงานกับเด็กนักเรียนจะเป็นส่วนมาก พวกเขาเก่งและกล้าแสดงออก แต่ก็เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่งคือพวกเขาจะกลับไปอยู่ที่บ้านเมื่อวันใดที่สงครามสงบ”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: แล้วปฏิบัติการในชุมชนครั้งนี้ ยูเอ็นเอชซีอาร์ให้ความช่วยเหลืออย่างไรบ้างคะ

คุณกัณวีร์: “ยูเอ็นเอชซีอาร์ร่วมกับรัฐบาลและองค์กรต่างๆ ในการให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัยชาวชุมชน ยูเอ็นเอชซีอาร์ทำงานกับรัฐบาลในการจัดการพื้นที่พักพิง ลงทะเบียนผู้ลี้ภัย นอกจากนี้ ยูเอ็นเอชซีอาร์ยังช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานในพื้นที่ให้กับหน่วยงานต่างๆ เช่น องค์กรอาหารโลกสนับสนุนด้านอาหาร และยูนิเซฟดูแลเรื่องเด็ก”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: เหตุการณ์ที่น่าตกใจที่สุดสำหรับคุณกัณวีร์คืออะไรคะ

คุณกัณวีร์: “มีครับ ขณะกำลังลงจากเครื่องบินเพื่อเดินทางเข้าไปทำงานกับผู้ลี้ภัยก็ได้ยินเสียงระเบิด ทุกคนหนีเข้าป่าเพื่อความปลอดภัย ระเบิดมีทั้งหมด 5 ลูกระเบิดไปแล้ว 4 ลูก ซึ่ง 3 ลูกถูกปล่อยลงใกล้กับโรงเรียน ส่วนอีก 1 ลูกถูกปล่อยหลังที่ทำงานของยูเอ็นเอชซีอาร์ และลูกสุดท้ายระเบิดตอนเราลงเครื่อง แต่โชคดีที่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ โดยยูเอ็นเอชซีอาร์ได้ช่วยเหลืออพยพผู้คนออกจากพื้นที่เสี่ยงทันทีหลังจากเกิดการระเบิด”

ยูเอ็นเอชซีอาร์: ทั้งๆ ที่ต้องเสี่ยงชีวิต แต่ทำไมยังทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ลี้ภัยคะ

คุณกัณวีร์: “ผมว่าทุกคนมีความเป็นคนที่เหมือนกันแต่อาจจะเจอในสิ่งที่แตกต่างกัน ทุกคนต้องการอิสรภาพ ความเป็นอยู่ที่ดีในที่ๆ มีความปลอดภัย ถ้าเลือกได้ทุกคนคงอยากกลับบ้าน ผมเองก็อยากให้ผู้ลี้ภัยได้กลับบ้าน ถ้าเลือกได้ก็จะขอกลับไปอีกไม่ว่าจะเจออะไรที่ยากลำบากอีกก็ตาม ผมอยากแก้ปัญหาให้จบ อีกนิดเดียว”

ยูเอ็นเอชซีอาร์ยังคงให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัยชาวชุมชนใต้โดยการตั้งทีมปฏิบัติการฉุกเฉินที่รวบรวมเจ้าหน้าที่ๆ มีความสามารถระดับสูงในการจัดการพื้นที่พักพิง ลงทะเบียนผู้ลี้ภัย ประสานงานกับรัฐบาลและหน่วยงานต่างๆ ในการหาทางช่วยเหลือผู้ลี้ภัย เพื่อให้มาตั้งถิ่นฐานใหม่ที่เมืองนิต ประเทศชุมชนใต้ ซึ่งขณะนี้ยูเอ็นเอชซีอาร์ได้อพยพผู้ลี้ภัยส่วนหนึ่งออกจากพื้นที่เสี่ยงแล้ว

UNHCR Thailand officer serves to protect Sudanese refugees

Mr. Kannavee Suebsang, Assistant Protection Officer with UNHCR Mae Hong Son, volunteered to work in one of the most dangerous areas in the world, South Sudan. He went there as part of UNHCR's highly professional emergency team to protect lives of thousands of Sudanese refugees who fled their homes because of land confiscation and conflict. He said he had always dreamed of working in a mission where the operation had to start from nothing. Despite the hazards, South Sudan, the newest country on Earth, was the right place to fulfill that dream. Because of security reasons, he was only allowed to stay two months, helping to move refugees away from risky borders to safer areas. Khun Kannavee would like to go back to South Sudan sometime to help the refugees' dreams come true – to go back to their own homes.

เสียงจากผู้สนับสนุนยูเอ็นเอชซีอาร์ทางเว็บไซต์ เฟซบุ๊กและทวิตเตอร์

Here are some voices from UNHCR supporters on our online pages

- One child growing up in the camp is too many @Seksan Pipatanatikanunt
- ยินดีที่เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยทุกคนมันคือความสุขที่ได้มาโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน @ นิวัฒน์ จิระวัฑโฑ
- ขอให้เงินอันน้อยนิดของข้าพเจ้าได้นำมาสู่แสงสว่างของผู้ได้รับและขอให้เด็กเหล่านี้ ได้มีความหวัง และ ความฝันด้วยเถิด ☺ @ Ong Varute
- ยินดีที่ได้ร่วมช่วยผู้ลี้ภัยครับ @ Svaskorn L Pen

- I will "Do 1 thing" for refugee because "I am 1 who cares" @ MathPeterson
- Hi UNHCRThailand! Thanks for the heads up! @ Le_HCR
- It's good to connect with you on Twitter, and we look forward to your tweets. @ Refugee Action

พนักงานระดมทุนของยูเอ็นเอชซีอาร์ เยี่ยมเยือนผู้ลี้ภัย

UNHCR fundraising team visits refugees

นอกจากดำเนินการระดมทุนแล้ว พนักงานระดมทุนของยูเอ็นเอชซีอาร์ยังเข้าเยี่ยมเยือนผู้ลี้ภัยเพื่อพูดคุยและสำรวจความเป็นอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งนับว่าเป็นหนึ่งในตัวแทนของผู้บริจาคที่กำลังใจถึงผู้ลี้ภัย ท่านสามารถพบกับพนักงานระดมทุนได้ตามสถานที่สาธารณะทั่วไปและติดตามความเคลื่อนไหวของพวกเขาได้ทางสังคมออนไลน์ของยูเอ็นเอชซีอาร์

Fundraisers representing UNHCR regularly visit refugees to get an accurate picture of their lives and to better understand what they really need. On your behalf, they send good will and hopes for a better future. Meet our fundraisers in public places and follow them on-line via UNHCR's website, Facebook and Twitter.

พนักงานระดมทุนเยี่ยมค่ายผู้ลี้ภัยถ้ำหิน จ.ราชบุรี ในปี 2554
Fundraisers representing UNHCR visited Tham Hin Camp, Ratchaburi province in 2011

- ยินดีที่เงินบริจาคสามารถช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ในยามทุกข์ยากได้บ้างไม่มากก็น้อยค่ะ @ อรพันธ์ วัฒนานุกิจ
- ขอบคุณสำหรับข่าวสารที่นำส่งมาให้ ชอบมากค่ะคิดจะเป็นกำลังใจและจะสนับสนุนโครงการนี้ต่อไปค่ะ @ Patthamon Jongdamrongtrakul
- ขอให้คุณและทีมงานปลอดภัยในการทำงานและช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากได้สำเร็จโดยไวด้วยครับ @ ณัฐวิมล เงินประดิษฐ์

ข้อคิดจากผู้บริจาคยูเอ็นเอชซีอาร์ล่าสุด

Remarks from UNHCR Latest Donors

คุณ พรสิทธ์ จามิกรณั
“รู้สึกทุกวันนี่เราสบายแต่คนมากมายยังทุกข์อยู่อยากให้ช่วยกัน แค่เดือนละไม่กี่ร้อยบาท ช่วยคนได้ตั้งเยอะแยะ”

“We are better off than many people. I want everyone to help. Only few hundred Baht a month, we can help lots of people.” Mr.Pornsit Chamikorn

คุณ นิตัยพร เทพวงศ์ “เรารู้สึกว่าเราก็แย่แล้วนะ แต่พอรู้เรื่องของผู้ลี้ภัย เขาแย่กว่าเรามากเลยรู้สึกว่าจะต้องช่วยเหลือ ถ้าไม่เหมือนอย่างเรา”

“I think I'm poor but when I heard about refugees, they are less fortunate than me. I then realise I have to help if it's not too much of a burden.” Ms. Nitaiporn Thep Wong

ใช่แล้ว วันนี้ฉันต้องการช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย

YES! I want to help refugees in Thailand today.

เนื่องจากผู้ลี้ภัยในประเทศไทยขาดโอกาส และต้องอาศัยในพื้นที่พักพิงกว่ายี่สิบปี การบริจาคเป็นระยะเวลา 5 ปี หรือมากกว่า จะช่วยให้ยูเอ็นเอชซีอาร์ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัย ช่วยสร้างชีวิตใหม่ให้พวกเขา พัฒนาทักษะเพื่อให้พวกเขาพึ่งพาตนเองได้ และเตรียมความพร้อมเพื่อที่สักวันหนึ่งผู้ลี้ภัยจะสามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี และมีชีวิตที่ปลอดภัยต่อไป

ยูเอ็นเอชซีอาร์ ระดมทุนในประเทศไทยผ่านการบริจาคผ่านบัตรเครดิตแบบต่อเนื่องเท่านั้น ร่วมสนับสนุนยูเอ็นเอชซีอาร์กับพนักงานระดมทุนของเราได้ที่บูธในห้างสรรพสินค้า และสถานที่สาธารณะทั่วประเทศ

Many refugees in Thailand have very little choice but to spend decades in a camp. Your commitment to donate for five years or more allows UNHCR to help them to start a new life in a safety and dignity. UNHCR raises funds in Thailand through long-term credit card donations only. To become a UNHCR donor, please visit our booth at department stores and other public places.

© UNHCR

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์)
ตู้ ป.ณ. 2-121 ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10200 ประเทศไทย
United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)
P.O. Box 2-121, Rajdamnern Nok Avenue, Bangkok 10200
Email: thabaf2f@unhcr.org
 UNHCRThailand
Donor Service Hotline: 02 665 2523

www.unhcr.or.th
 UNHCRThailand
Fax: 02 661 7075

UNHCR
The UN Refugee Agency